

В зону АТО строковиків не відправлятимуть

З 7 квітня до 25 травня 2015 року на Волині триватиме весняний призов на строкову військову службу. З Волині до лав української армії призвуть 480 солдатів. Призовники переважно служитимуть у військових частинах Києва, Київської області та міст Західної України. Як запевнив в. о. військового комісара обласного військового комісаріату Роман Кулик, у зону проведення антитерористичної операції строковиків не відправлятимуть.

Курсантам військово-морської академії Нахімова заборонили покидати Крим

Курсанти Академії військово-морських сил ім. Нахімова, які залишилися у Криму після анексії та перейшли на бік окупанта, дали підписку про невиїзд за територію півострова. Про це розповіли їхні колишні товариші по службі, які переїхали до Одеси. Вони також повідомили, що Севастопольські курсанти можуть переміститися лише територією Кримського півострова, далі — заборонено.

7

Відомості.інфо

№12 (754)

26 березня - 1 квітня 2015 року

<http://www.vidomosti.info/>

Закон і право

П'ять років умовно за боротьбу з економічною злочинністю

Жертвою свавілля корупціонерів вважає себе колишній мільйонер, а нині засуджений до п'яти років умовно Тарас Ковальчук. Чоловік стверджує, що його «замовили», оскільки він відмовився брати участь у фальсифікації виборів, а також стояв на шляху незаконного грального бізнесу в нашій області, який «кришували» високопосадовці правоохоронних структур. П'ятий рік поспіль він намагається довести, що кримінальна справа проти нього сфабрикована, та сподівається, що спонсорську допомогу, яку він отримав від керівництва вказівки особистого характеру, приміром, відремонтувати пилосос, купити мобільний телефон, поповнити на нього рахунок та інше. Звісно ж, усе це доводилося робити за власні кошти або шукати «спонсорську» допомогу.

Після закінчення Національної академії внутрішніх справ України Тарас Ковальчук у 2000 році прийшов на роботу в Луцький міськвідділ міліції з щирим бажанням боротися зі злочинністю в суспільстві. Там його відразу поставили перед фактом: «Усе те, що вчив у вузі, гарненько забувай — переходимо до реальності». Реальність виявилася далеко не романтичною. На службі Тарас курував споживчий ринок, однак, окрім виконання своїх безпосередніх функцій, він постійно отримував від керівництва вказівки особистого характеру, приміром, відремонтувати пилосос, купити мобільний телефон, поповнити на нього рахунок та інше. Звісно ж, усе це доводилося робити за власні кошти або шукати «спонсорську» допомогу.

Під час Помаранчевої революції 2004 року, напередодні виборів Президента України, усім співробітникам луцького міськвідділу, за словами колишнього правоохоронця, начальство ставило завдання принести по 10 відкритих талонів для голосування. Надалі вони мали бути використані для фальсифікації виборів на користь Януковича. Тарас був серед тих, хто відкрито відмовився йти проти закону. Після чого, як він стверджує, на його адресу від керівництва почали надходити погрози про звільнення з органів внутрішніх справ, мовляв, «це тобі так не мінеться».

Як каже Тарас Ковальчук, він добросовісно виконував свої професійні обов'язки у боротьбі з правопорушеннями, підтвердженням чого є відзнаки та заохочення. Як керівник сектору по боротьбі з правопорушеннями в сфері інтелектуальної власності, він працював у напрямку заборони діяльності грального бізнесу в області, який, за його словами, того часу «кришували» посадові особи УМВС та прокуратури. У зв'язку з цим, переконаний колишній мільйонер, на нього було організоване «полювання». Керівництво управління Державної служби боротьби з економічною злочинністю при УМВС України у Волинській області спеціально давало Тарасу вказівки щодо пошуку матеріальних та фінансових цінностей, що робило його вразливим перед законом. А після приходу до влади Януковича Ковальчук відчув, що ставлення начальника до нього погіршилося, незважаючи на те, що показники його роботи на фоні інших регіонів були найкращими і з міністерства пропонували підвищення по службі та надання позачергового звання підполковника. Однак безпосереднє керівництво не брало цього до уваги, натомість почастішали вказівки щодо пошуку всякої спонсорської допомоги — фінансів, побутової та оргтехніки, автозапчастин. Надходили розпорядження стосовно організації розкішних обідів та вечерів для перевіряльників, забезпечення їх елітними алкогольними напоями, продуктами харчування та інше. Тепер Тарас розуміє, що таким чином його загнали в пастку.

Відповідно до посадових обов'язків, задля недопущення розповсюдження фальсифікованої продукції, йому часто доводилось організовувати і здійснювати контрольні закупки на суму 10 000 гривень. Фінансове управління УМВС для таких цілей зобов'язане виділяти кошти. Однак жодного разу грошей для цих потреб Тарас не отримував, а вимушений був використовувати власні або в когось позичати. У січні 2011 року, готуючись до чергової контрольної закупівлі та маючи 9000 гривень, він звернувся по допомогу до одного з луцьких підприємців, щоб той позичив 1000 гривень, яких не вистачало. Це не було таємницею, про це знали колеги й керівництво. Чоловік переконаний, що, володіючи цією інформацією, особи, які його «замовили», використали її та обіграли як отримання ним хабара.

Захоплення здійснювали в кращих традиціях гостросюжетного блокбастеру: більше десяти спецпризначенців із масками, зброєю, в повному екіпіруванні затримували Тараса. Йому розбили обличчя, завдали удар у ділянку нирок, при тому, що опору він не чинив.

Під час роботи Ковальчука самому не раз доводилось виїздити на подібні операції, але, керуючись принципом доцільності, він жодного разу не використовував таку численну групу підтримки. На його думку, все це робилося, щоб психологічно вплинути на нього, принизити і залякати. Ось тоді правоохоронці й довелися на собі відчути особливості вітчизняного правосуддя. Чоловікові відмовили в проханні надати адвоката, що є порушенням гарантованого Конституцією права громадянина на захист. Неодноразово просив, щоб викликали «швидку», бо потребував термінової медичної допомоги, однак і тут його не почувли. Після самого затримання його протягом 19 годин також незаконно утримували в приміщенні прокуратури, чинячи моральний тиск. У результаті Ковальчук потрапив у палату інтенсивної терапії і місяць лікувався в стаціонарі.

Усе звинувачення проти правоохоронця базувалося, за його словами, на неправдивих свідченнях підприємця, в якого він позичив гроші. Слідчий обласної прокуратури порушив проти Тараса Ковальчука кримінальну справу за ч. 2 ст. 368 ККУ (одержання хабара в сумі 1000 гривень). Це, на думку Тараса, є ще одним підтвердженням того, що

його «замовили». Адже фактично в той самий час за хабар, отриманий головою однієї зі сілград у сумі 250 дол. США, що більш як удвічі перевищує 1000 гривень, слідчий прокуратури виніс постанову про відмову в порушенні кримінальної справи через малозначність.

Із розповіді Ковальчука, впродовж слідства під час кожного допиту, а це понад 40 разів, у прокуратурі від затриманого вимагали визнати, що ці гроші він брав для себе. Це було потрібно слідству, оскільки винуватість було важко довести. Звинувачення базувалося нібито на телефонній розмові з підприємцем, якої насправді не існувало, що підтверджено офіційною відповіддю «МТС-Україна»: «Згідно з даними про сеанси зв'язку, наявність такої розмови не підтверджується». Оскільки розмови не було, то й підстави для порушення кримінальної справи відсутні. Тарас зібрав усі необхідні, на його думку, докази стосовно того, що його оговорюють. Зрештою, за неправдиві свідчення щодо вказаного підприємця було порушено кримінальну справу. Однак, як стверджує Ковальчук, враховуючи те, що чимало зацікавлених осіб, які фальсифікували прити його справу в ході слідства, й досі працює у прокуратурі, матеріали до суду не йдуть.

Справа Ковальчука була направлена до суду, й під час її розгляду, на думку Тараса, суддя ставилася до нього упереджено: не давала можливості ставити запитання свідкам, перебивала, знімала його питання. А коли свідки розгублювалися і плуталися в своїх показах, то суддя сама продовжувала відповідати за них або наштотувала їх на відповідь, яку вона хотіла почути. Коли після закінчення судового процесу Ковальчук отримав протоколи судових засідань і зрівняв їх із аудіозаписами цих засідань, то виявив безліч розбіжностей, низка з яких повністю суперечила показам свідків. Перевішив аудіозапис у друкований текст, він відправив матеріали в Львівський науково-дослідний інститут Міністерства юстиції України, звідки отримав висновок, що його варіант протоколів судових засідань ідентичний аудіозапису та повністю відповідає дійсності. Отже, суддя сфальсифікувала протоколи судових засідань, чим вчинила злочин. Однак вона й досі працює в Луцькому міськрайонному суді.

Вищий спеціалізований суд

України, врахувавши докази Ковальчука, скасував вирок суду першої інстанції та направив на новий розгляд із необхідністю перевірки та повного дослідження доказової бази.

Однак під час нового розгляду справи у Луцькому міськрайонному суді інший суддя не взяв до уваги вимоги Вищого спеціалізованого суду. Суддею був призначений колишній працівник прокуратури, з

Захоплення здійснювали в кращих традиціях гостросюжетного блокбастеру: більше десяти спецпризначенців із масками, зброєю, в повному екіпіруванні затримували Тараса. Йому розбили обличчя, завдали удар у ділянку нирок, при тому, що опору він не чинив

яким Ковальчук раніше по роботі мав конфлікт інтересів: якийсь під час обшуку в підприємця, котрий здійснював незаконний продаж спирту на території нашої області, цей працівник прокуратури просив Тараса не вилучати алкоголь і переписати протокол, оскільки підприємець є його кумом. Правоохоронець на це не пішов, підприємець за незаконну діяльність був засуджений, а працівник прокуратури перестав із Тарасом вітатись і, ймовірно, затамував на нього особисту образу. Ковальчук просив про заміну судді, але його прохання не взяли до уваги.

Судовий процес, на переконання підсудного, відразу почався з тиску. Суддя щодо Тараса виносив постанови на примусовий привід до суду, що в подальшому було використано проти нього як негативний чинник. Під час допитів свідків втручався в їхні виступи та наштотував на хід дачі показів. Коли Тарас ставив запитання свідкам, щоб встановити істину, головуючий перебивав або знімав його питання. А під час допиту основного свідка суддя відхилив близько півтори сотні запитань

Ковальчука, не дослухуючи суті питання, говорив фразу «Далі!». Були відхилені клопотання й щодо надання в суд для вивчення фактичної документації.

Ковальчук переконаний, якщо проаналізувати весь процес організації його затримання, досудового слідства, розгляду в судах першої інстанції, то очевидними є такі факти, що всі докази його невинуватості — як документально, так і з показів свідків — не вивчалися, не бралися до уваги, штучно спростовувалися, що є фактом упередженості й фальсифікації. Натомість звинувачення базується на створенні надуманих слідчих доказів, які, при об'єктивному підході до справи, суд міг би дуже легко спростувати і виправдати Ковальчука. Однак, на думку чоловіка, суд переслідував іншу мету, що підтверджує замовний характер його справи.

Не допомогли численні скарги у Вищу кваліфікаційну комісію суддів України, Вищу раду юстиції, в Генеральну Прокуратуру, Службу безпеки, Президенту України. Тарас не тільки не добився правди, а, вважає, ще більше розсердив суддю. В результаті Ковальчука засудили вже за ч. 2 ст. 358, призначивши йому покарання у вигляді позбавлення волі на термін 5 років із конфіскацією усього майна. Апеляційний суд вирок пом'якшив, залишивши Ковальчука винним, але змінив покарання на умовне з випробувальним терміном 3 роки. Тарас не змірився, а звернувся з черговою касацією у Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ та чекає справедливого розгляду й рішення своєї справи.

За словами Тараса Ковальчука, у правозахисній сфері сформувалася потужний сплав родинно-кумівських стосунків між адвокатами, працівниками прокуратури та суддями. Все зводиться до матеріального збагачення, і гроші відіграють визначальну роль. Тому людині, яка потребує юридично-правової допомоги, дуже важко відстояти правду законним шляхом.

Тарас розповідає, як кілька років тому, працюючи в міліції, їздив за програмою обміну досвідом до Польщі. В рамках заходів була зустріч із керівником антикорупційного бюро. На запитання, як полякам вдалося подолати корупцію на митниці, почув у відповідь, що всю митницю обладнали камерами спостереження і, якщо було зафіксовано факт хабарництва або незаконних дій митників, усю зміну садили в тюрму. Дійшло до того, що всіх митників пересадити і на польських митницях нікому було працювати. Тоді взяли на роботу студентів випускних курсів тих вузів, що готували митників. Необхідний досвід вони швидко здобули в процесі роботи, а злочинна схема фактично була знищена. Те ж саме, на думку Тараса Ковальчука, потрібно зробити у нас із прокуратурою й судами. Бо вони, замість захисту правопорядку і законності в суспільстві, перетворилися на структури збагачення. Тарас додає, що йому відомо, що у тих людей, які його «замовили», є по кілька будинків, і щиро дивується: для чого їм стільки потрібно? Відповіді у мене немає. Погоджуюся з ним у тому, що суспільні вади не мають пояснення з точки зору доцільності. Як і з тим, що судова та правоохоронна системи в Україні потребують кардинальних змін. Чи справиться з цим чинна влада? Побачимо. Однак без викоринення корупції сподіватися на позитивні зрушення в нашій державі не варто.

Ганна СТУЛЬСЬКА